

PARLIMEN MALAYSIA

RANG UNDANG-UNDANG

Pencegahan dan Pengawalan Penyakit Berjangkit 1988

DR.12/1988

D.R. 12/88

Naskhah Sahih—Bahasa Malaysia

RANG UNDANG-UNDANG PENCEGAHAN
DAN PENGAWALAN PENYAKIT
BERJANGKIT 1988

SUSUNAN FASAL

BAHAGIAN I

PERMULAAN

Fasal

1. Tajuk ringkas, pemakaian dan mula berkuatkuasa.
2. Tafsiran.

BAHAGIAN II

PENTADBIRAN

3. Perlantikan pegawai-pegawai diberikuasa.
4. Pembatasan liabiliti.
5. Bantuan polis, dll.

BAHAGIAN III

PENCEGAHAN PEMBAAWAAN MASUK
PENYAKIT BERJANGKIT

6. Pengisytiharan kawasan jangkitan.
7. Memasuki dan memeriksa kenderaan dan langkah-langkah selepas itu.
8. Masa pemeriksaan.
9. Membawa masuk atau membawa keluar mayat dan organisma atau bahan patogenik.

BAHAGIAN IV

MENGAWAL MEREBAKNYA PENYAKIT BERJANGKIT

10. Kehendak supaya memberitahu tentang penyakit berjangkit.
11. Pengisytiharan kawasan tempatan jangkitan.

Fasal

12. Orang-orang yang dijangkiti tidak boleh bertindak mengikut cara yang boleh merebakkan penyakit berjangkit.
13. Pengawalan barang-barang tercemar dan binatang-binatang yang dijangkiti.
14. Pengasingan orang-orang yang dijangkiti dan orang-orang yang disyaki.
15. Pemerhatian atau pengawasan kontak.
16. Perintah bagi pemeriksaan mayat.
17. Pengurusan orang-orang mati.
18. Membasmi kuman dan menutup premis.
19. Pemusnahan struktur.
20. Menjual atau menyewakan bangunan yang tercemar.
21. Kuasa untuk memerintahkan kenderaan-kenderaan tertentu dibasmi kuman.

BAHAGIAN V

KESALAHAN DAN PENALTI

22. Kesalahan-kesalahan secara amnya.
23. Pendakwaan.
24. Penalti am.
25. Mengkompaun kesalahan.

BAHAGIAN VI

PELBAGAI

26. Rekuisisi premis.
27. Penyitaan dan pelupusan barang-barang tercemar dsb.
28. Mendapatkan kos dan perbelanjaan.
29. Pengecualian.
30. Kuasa mengubah Jadual.
31. Kuasa membuat peraturan-peraturan.
32. Pindaan.
33. Pemansuhan dan kecualian.

JADUAL-JADUAL.

RANG UNDANG-UNDANG

b e r n a m a

Suatu Akta bagi meminda dan menyatukan undang-undang yang berhubungan dengan pencegahan dan pengawalan penyakit-penyakit berjangkit dan bagi mengadakan peruntukan mengenai perkara-perkara lain yang berkaitan dengannya.

[]

MAKA INILAH DIPERBUAT UNDANG-UNDANG oleh Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong dengan nasihat dan persetujuan Dewan Negara dan Dewan Rakyat yang bersidang dalam Parlimen, dan dengan kuasa daripadanya, seperti berikut:

BAHAGIAN I

PERMULAAN

1. (1) Akta ini bolehlah dinamakan Akta Pencegahan dan Pengawalan Penyakit Berjangkit 1988, dan adalah terpakai di seluruh Malaysia.

Tajuk ringkas, pemakaian dan mula berkuatkuasa.

(2) Akta ini hendaklah mula berkuatkuasa pada tarikh yang akan ditetapkan oleh Menteri melalui pemberitahuan dalam *Warta*; dan Menteri boleh menetapkan tarikh-tarikh yang berlainan bagi mula berkuatkuasanya Akta ini, atau peruntukan-peruntukan yang berlainan di dalamnya, di bahagian-bahagian yang berlainan di Malaysia.

2. (1) Dalam Akta ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain—

Tafsiran.

“barang” ertinya apa-apa benda alih tak bernyawa, termasuk makanan dan dadah dan termasuklah jugaengkapan dan lekapan;

“berinfestasi” ertinya berinfestasi dengan rodensia atau serangga berbahaya;

“imunisasi” ertinya pemasukan antigen-antigen atau antibodi-antibodi tertentu ke dalam tubuh manusia dengan tujuan memberikan imuniti terhadap penyakit yang berkenaan, dan termasuklah vaksinasi;

“inspektor kesihatan” ertinya mana-mana inspektor kesihatan dalam perkhidmatan Kerajaan atau mana-mana pihak berkuasa tempatan;

“jangkitan” ertinya kemasukan agen-agen penyakit berjangkit ke dalam benda-benda bernyawa dan pembiakannya dalam benda-benda bernyawa;

“kapal” termasuklah apa-apa vesel yang digunakan dalam pelayaran mengikut jalan air;

“kecemaran” ertinya wujudnya agen-agen penyakit berjangkit pada permukaan atau dalam benda-benda tak bernyawa atau pada permukaan tubuh benda-benda bernyawa;

“kenderaan” termasuklah kapal, pesawat udara, keretapi, kenderaan jalan raya dan apa-apa alat pengangkutan lain;

“Ketua Pengarah” ertinya Ketua Pengarah Kesihatan;

“komander” ertinya orang yang sedang mengetuai sesuatu pesawat udara atau kapal;

“kontak” ertinya mana-mana orang yang telah terdedah atau mungkin telah terdedah kepada risiko dihidangpi sesuatu penyakit berjangkit, termasuk mana-mana orang yang baru tiba dari sesuatu kawasan jangkitan;

“lapangan terbang” ertinya mana-mana kawasan darat, air atau ruang yang direkabentuk, dilengkapi, diuntukkan atau lazimnya digunakan untuk memberikan kemudahan bagi pesawat udara berlepas dan mendarat dan termasuklah bumbung sesuatu bangunan yang direkabentuk, dilengkapi atau diuntukkan untuk memberikan kemudahan bagi pesawat udara berlepas dan mendarat;

“makanan” termasuklah apa-apa bahan yang dimakan oleh manusia atau binatang atau apa-apa bahan yang digunakan dalam komposisi atau penyediaan mana-mana bahan sedemikian, dan termasuklah juga bahan perisa dan recahnya, tetapi tidak termasuk dadah;

“membasmi kuman” ertinya memusnahkan atau menghapuskan agen-agen penyakit;

“membasmi serangga” ertinya operasi di mana langkah-langkah diambil untuk membunuh serangga-serangga berbahaya;

“membasmi tikus” ertinya menjadikan bebas daripada rodensia;

“organisma atau bahan patogenik” termasuklah—

- (a) apa-apa binatang;
- (b) apa-apa serangga berbahaya;
- (c) apa-apa kuman, mikrob, bakteria, atau virus hidup;
- (d) kultura apa-apa kuman, mikrob, bakteria atau virus; atau
- (e) hasil apa-apa kuman, mikrob, bakteria atau virus,

yang berupaya menyebabkan apa-apa penyakit berjangkit;

“pegawai diberikuasa” ertinya mana-mana Pegawai Kesihatan, mana-mana inspektor kesihatan, atau mana-mana pegawai yang dilantik oleh Menteri di bawah seksyen 3;

“Pegawai Kesihatan” ertinya mana-mana pengamal perubatan dalam perkhidmatan Kerajaan atau mana-mana pihak berkuasa tempatan yang sedang menjalankan tugas-tugas Pegawai Kesihatan dalam mana-mana kawasan, daerah, atau kawasan pihak berkuasa tempatan, termasuk had lapangan terbang dan pelabuhannya, dan termasuklah Ketua Pengarah, Timbalan Ketua Pengarah Kesihatan, Pengarah Perkhidmatan Kesihatan, mana-mana Timbalan

Pengarah Perkhidmatan Kesihatan, mana-mana Pengarah Perkhidmatan Perubatan dan Kesihatan Negeri, mana-mana Timbalan Pengarah Perkhidmatan Perubatan dan Kesihatan Negeri, Pengarah Perkhidmatan Perubatan Negeri / Sabah dan Timbalannya dan Pengarah Perkhidmatan Perubatan Negeri Sarawak dan Timbalannya;

“pelabuhan” ertinya pelabuhan laut atau pelabuhan pelayaran pedalaman yang biasanya dikunjungi oleh kapal-kapal;

“pemerhatian” ertinya penyisihan mana-mana kontak atau orang yang disyaki mengidap apa-apa penyakit berjangkit bagi maksud menentukan sama ada dia mengidap penyakit berjangkit atau tidak, dan termasuklah rawatan orang itu;

Akta 50.

“pengamal perubatan” ertinya pengamal perubatan yang didaftarkan di bawah Akta Perubatan 1971;

“pengasingan” apabila dipakai bagi seseorang atau sekumpulan orang ertinya memisahkan orang itu atau kumpulan orang itu daripada orang-orang lain kecuali kakitangan yang bertanggungjawab atas penjagaan atau pengasingan orang-orang yang tersebut, mengikut apa-apa cara untuk mencegah merebaknya jangkitan itu, dan termasuklah rawatan orang itu atau kumpulan orang itu;

“pengawasan” ertinya pengenaan mana-mana orang yang tidak diasingkan kepada pemeriksaan atau siasatan berkala bagi maksud menentukan keadaan kesihatannya dan kepada syarat-syarat yang dikenakan oleh pegawai diberikuasa bagi maksud itu;

“penyakit berjangkit” ertinya apa-apa penyakit yang dinyatakan dalam Jadual Pertama;

“Peraturan-Peraturan Kesihatan Antarabangsa” ertinya Peraturan-Peraturan Kesihatan Antarabangsa sebagaimana yang diterimapakai oleh Perhimpunan Kesihatan Sedunia dalam tahun 1969 dan sebagaimana yang dipinda dari semasa ke semasa;

“pesawat udara” termasuklah tiap-tiap jenis pesawat yang digunakan dalam penerbangan mengikut jalan udara;

“premis” termasuklah apa-apa struktur, kekal atau selainnya, tanah di mana struktur itu terletak, dan mana-mana tanah bersebelahan yang digunakan berkaitan dengannya, dan termasuk juga mana-mana jalan, kawasan lapang atau kenderaan;

“rawatan” termasuk segala perbuatan dan prosedur yang perlu bagi maksud menentukan sama ada seseorang itu dijangkiti penyakit berjangkit;

“rumah tumpangan” termasuklah—

- (a) hotel;
- (b) asrama; atau
- (c) mana-mana institusi tempat berlindung atau tempat berehat bagi orang-orang yang memerlukan jagaan;

“serangga berbahaya” ertinya apa-apa artropod yang membawa atau menyebabkan, atau berupaya membawa atau menyebabkan, apa-apa penyakit berjangkit, dan termasuklah telur, larva dan kepompong artropod itu;

“stesen kuarantin” ertinya mana-mana tempat di mana pengasingan atau pemerhatian dijalankan dan termasuklah sesuatu hospital penyakit berjangkit dan mana-mana tempat yang diisytiharkan oleh Menteri dalam *Warta* sebagai stesen kuarantin;

“wabak” ertinya kerebakan sesuatu penyakit dengan bertambahnya kes-kes dalam sesuatu kawasan.

(2) Apa-apa sebutan mengenai “lapangan terbang” atau “pelabuhan” termasuklah sebutan mengenai apa-apa struktur, yang kekal atau selainnya, di dalam had lapangan terbang atau pelabuhan itu.

BAHAGIAN II

PENTADBIRAN

Perlantikan
pegawai-
pegawai
diberikuasa.

3. (1) Menteri boleh melantik mana-mana orang yang sesuai menjadi pegawai diberikuasa bagi maksud-maksud Akta ini.

*N.M.B.
Bab 45.*

(2) Seseorang pegawai diberikuasa, apabila bertindak dalam bidang kuasa-kuasa dan kewajipan-kewajipannya di bawah Akta ini, hendaklah disifatkan sebagai seorang pengkhidmat awam mengikut pengertian Kanun Keseksaan.

(3) Seseorang pegawai diberikuasa hendaklah memelihara kerahsiaan segala perkara yang sampai ke pengetahuannya dalam melaksanakan tugas-tugas rasminya di bawah Akta ini dan tidak boleh menyampaikan apa-apa perkara itu kepada mana-mana orang kecuali bagi maksud menguatkuasakan peruntukan-peruntukan Akta ini.

(4) Seseorang pegawai diberikuasa yang melanggar peruntukan-peruntukan subseksyen (3) adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi tiga tahun atau didenda atau kedua-duanya.

Pembatasan
liabiliti.

4. (1) Tiada apa-apa jua yang dilakukan oleh mana-mana pegawai diberikuasa bagi maksud melaksanakan Akta ini dan peraturan-peraturan yang dibuat di bawahnya boleh menyebabkan pegawai diberikuasa itu bertanggungjawab sendiri terhadap apa-apa jua pun tindakan, liabiliti, tuntutan atau kehendak.

(2) Subseksyen (1) adalah terpakai bagi mana-mana pegawai yang bertindak di bawah seksyen 5.

Bantuan
polis, dll.

5. Pegawai-pegawai polis, kastam dan imigresen dan pegawai-pegawai dari jabatan-jabatan dan agensi-agensi kerajaan yang lain hendaklah memberikan apa-apa bantuan yang diminta oleh mana-mana pegawai diberikuasa bagi maksud membolehkannya menjalankan kuasa-kuasa yang diletakhakkan padanya oleh Akta ini atau peraturan-peraturan yang dibuat di bawah Akta ini.

BAHAGIAN III

PENCEGAHAN PEMBAWAAN MASUK PENYAKIT
BERJANGKIT

6. (1) Bilamana pemberitahuan diterima di bawah Peraturan-Peraturan Kesihatan Antarabangsa bahawa terdapat suatu kawasan jangkitan di luar Malaysia, Menteri boleh melalui perintah dalam *Warta* mengisytiharkan kawasan itu sebagai suatu kawasan jangkitan bagi maksud Akta ini.

Pengisytiharan kawasan jangkitan.

(2) Walau apa pun peruntukan-peruntukan subseksyen (1), Menteri boleh, melalui perintah dalam *Warta*, mengisytiharkan mana-mana kawasan lain di luar Malaysia sebagai kawasan jangkitan.

(3) Menteri boleh, melalui peraturan-peraturan yang dibuat di bawah Akta ini, menetapkan langkah-langkah yang hendak diambil untuk mencegah kemasukan apa-apa penyakit berjangkit dari sesuatu kawasan jangkitan.

7. (1) Seseorang pegawai diberikuasa boleh—

(a) memasuki dan membuat pemeriksaan perubatan ke atas mana-mana kenderaan pada bila-bila masa setibanya kenderaan itu di Malaysia;

Memasuki dan memeriksa kenderaan dan langkah-langkah selepas itu.

(b) membuat pemeriksaan perubatan ke atas mana-mana orang, binatang atau barang yang berada di atas mana-mana kenderaan sedemikian; dan

(c) mengambil apa-apa sampel yang perlu bagi maksud menentukan keadaan kebersihan kenderaan atau benda itu atau keadaan kesihatan orang atau binatang itu.

(2) Seseorang pegawai diberikuasa boleh memerintahkan supaya mana-mana bahagian sesuatu kenderaan yang dia mempunyai sebab untuk percaya

telah tercemar atau berinfestasi dibasmi kuman, dibasmi serangga atau dibasmi tikus sehingga pegawai itu berpuas hati.

(3) Jika semasa dia membuat pemeriksaan perubatan di bawah subseksyen (1) seseorang pegawai diberikuasa mendapati atau mempunyai sebab untuk percaya bahawa mana-mana orang telah dijangkiti atau adalah seorang kontak, dia boleh memerintahkan supaya orang itu—

- (a) dipindahkan ke suatu stesen kuarantin dan ditahan di sana bagi pengasingan atau pemerhatian; dan
- (b) diletakkan di bawah pengawasan sehingga penyakit itu tidak lagi dapat menjangkiti orang lain.

Masa pemeriksaan.

8. (1) Pemeriksaan-pemeriksaan di bawah seksyen 7 hendaklah dijalankan pada bila-bila masa yang munasabah yang ditetapkan oleh seseorang pegawai diberikuasa; dan pemunya mana-mana kenderaan, atau ejennya atau pengkhidmatnya, hendaklah membuat apa-apa persiapan yang dikehendaki oleh pegawai diberikuasa itu supaya pemeriksaan itu dilakukan.

(2) Pemunya mana-mana kenderaan, atau ejennya atau pengkhidmatnya, yang melanggar subseksyen (1) adalah melakukan suatu kesalahan.

Membawa masuk atau membawa keluar mayat dan organisma atau bahan patogenik.

9. (1) Tiada seorang pun boleh dengan disedarinya membawa masuk ke dalam Malaysia atau membawa keluar dari Malaysia—

- (a) apa-apa mayat, tisu manusia atau apa-apa bahagiannya; atau
- (b) apa-apa organisma atau bahan patogenik atau apa-apa bahagiannya,

kecuali mengikut peraturan-peraturan yang dibuat di bawah Akta ini.

(2) Mana-mana orang yang melanggar subseksyen (1) adalah melakukan suatu kesalahan.

(3) Apabila mana-mana orang dipertuduh di bawah seksyen ini, dia hendaklah dianggap telah dengan disedarinya membawa masuk atau membawa keluar mayat, tisu manusia, atau apa-apa bahagiannya atau organisma atau bahan patogenik itu atau apa-apa bahagiannya sehingga dibuktikan sebaliknya.

BAHAGIAN IV

MENGAWAL MEREBAKNYA PENYAKIT BERJANGKIT

10. (1) Tiap-tiap penghuni dewasa mana-mana rumah tempat terdapatnya apa-apa penyakit berjangkit, dan tiap-tiap orang yang menjaga, atau yang ada bersama dengan, dan tiap-tiap orang yang bukan pengamal perubatan yang menyelenggarakan mana-mana orang yang mengidap atau yang mati akibat penyakit berjangkit hendaklah, apabila dia tahu tentang wujudnya penyakit itu, memberitahu pegawai penjaga pejabat kesihatan daerah atau kemudahan kesihatan kerajaan atau balai polis yang paling hampir atau memberitahu ketua kampung yang paling hampir, seboleh-bolehnya tanpa kelengahan, tentang kewujudan penyakit itu.

Kehendak supaya memberitahu tentang penyakit berjangkit.

(2) Tiap-tiap pengamal perubatan yang merawat atau mendapat tahu tentang wujudnya apa-apa penyakit berjangkit di mana-mana premis hendaklah memberikan notis tentang wujudnya penyakit berjangkit itu kepada Pegawai Kesihatan yang paling hampir, seboleh-bolehnya tanpa kelengahan, dalam borang yang ditetapkan oleh peraturan-peraturan yang dibuat di bawah Akta ini.

(3) Orang yang menjaga sesuatu rumah tumpangan hendaklah memberitahu pegawai penjaga pejabat kesihatan daerah atau kemudahan kesihatan kerajaan atau balai polis yang paling hampir, seboleh-bolehnya tanpa kelengahan, jika dia tahu atau mempunyai sebab untuk percaya bahawa mana-mana orang dalam rumah tumpangan itu mengidap atau telah mati akibat penyakit berjangkit.

(4) Mana-mana pegawai polis atau ketua kampung yang menerima pemberitahuan di bawah seksyen ini hendaklah memberitahu pegawai penjaga pejabat kesihatan daerah atau kemudahan kesihatan kerajaan yang paling hampir, seboleh-bolehnya tanpa kelengahan.

(5) Mana-mana orang yang melanggar seksyen ini adalah melakukan suatu kesalahan.

(6) Apabila mana-mana orang dipertuduh di bawah seksyen ini, dia hendaklah dianggap telah tahu tentang kewujudan penyakit berjangkit itu atau telah mempunyai sebab untuk percaya bahawa suatu penyakit berjangkit wujud, melainkan jika dia menunjukkan sehingga Mahkamah di mana dia dipertuduh berpuas hati bahawa dia tidak tahu dan tidak mungkin boleh tahu tentang penyakit berjangkit itu dengan usaha yang berpatutan atau bahawa dia tidak mempunyai sebab untuk percaya bahawa suatu penyakit berjangkit wujud.

Pengisytiharan
kawasan
tempatan
jangkitan.

11. (1) Jika Menteri berpuas hati bahawa suatu penyakit berjangkit telah bermula di mana-mana kawasan di Malaysia, atau bahawa mana-mana kawasan diancam oleh wabak apa-apa penyakit berjangkit, dia boleh, melalui perintah dalam *Warta*, mengisytiharkan kawasan itu sebagai kawasan tempatan jangkitan.

(2) Menteri boleh, melalui peraturan-peraturan yang dibuat di bawah Akta ini, menetapkan langkah langkah yang hendak diambil untuk mengawal atau mencegah merebaknya apa-apa penyakit berjangkit di dalam atau dari sesuatu kawasan tempatan jangkitan.

(3) Selama berkuatkuasanya sesuatu perintah yang dibuat di bawah subseksyen (1), adalah sah di sisi undang-undang bagi mana-mana pegawai diberikuasa mengarahkan supaya mana-mana orang atau golongan

atau kumpulan orang yang tinggal di dalam sesuatu kawasan tempatan jangkitan atau di dalam mana-mana bahagian membenarkan dirinya atau diri mereka—

- (a) dirawat atau diimunisasi;
- (b) diasingkan, diperhatikan atau diawasi selama tempoh yang ditetapkan mengikut hal keadaan; atau
- (c) dikenakan apa-apa langkah lain sebagaimana yang difikirkan perlu oleh pegawai diberikuasa untuk mengawal penyakit itu.

(4) Adalah sah bagi seseorang pegawai diberikuasa menggunakan kekerasan, dengan bantuan atau tanpa bantuan, yang perlu dan menggunakan apa-apa cara yang mencukupi untuk memastikan bahawa apa-apa arahan yang dikeluarkan di bawah subseksyen (3) dipatuhi.

(5) Mana-mana orang yang enggan mematuhi apa-apa arahan yang dikeluarkan di bawah subseksyen (3) adalah melakukan suatu kesalahan.

12. (1) Tiada seorang pun yang tahu atau mempunyai sebab untuk percaya bahawa dia mengidap sesuatu berjangkit boleh mendedahkan orang-orang lain kepada risiko jangkitan melalui kehadiran atau kelakuannya di mana-mana tempat awam atau mana-mana tempat lain yang digunakan bersama-sama oleh orang-orang selain daripada anggota-anggota keluarga atau rumahnya sendiri.

Orang-orang yang dijangkiti tidak boleh bertindak mengikut cara yang boleh merebakkan penyakit berjangkit.

(2) Tiada seorang pun yang tahu atau mempunyai sebab untuk percaya bahawa dia mengidap mana-mana penyakit berjangkit yang dinyatakan dalam Bahagian II Jadual Pertama boleh melakukan apa-apa perbuatan yang dia tahu atau mempunyai sebab untuk percaya mungkin membawa kepada merebaknya penyakit berjangkit itu.

(3) Mana-mana orang yang melanggar seksyen ini adalah melakukan suatu kesalahan.

(4) Seksyen ini tidaklah terpakai bagi mana-mana orang yang kehadirannya atau kelakuannya di tempat yang disebut dalam subseksyen (1) adalah perlu bagi maksud mendapatkan rawatan perubatan.

Pengawasan
barang-
barang
tercemar
dan
binatang-
binatang
yang di-
jangkiti.

13. (1) Tiada seorang pun yang tahu atau mempunyai sebab untuk percaya bahawa mana-mana barang telah tercemar atau bahawa mana-mana binatang telah dijangkiti atau tercemar boleh memberikan, meminjamkan, menjual, menghantar, menggunakan atau mendedahkan barang atau binatang itu tanpa pembasmian kuman terlebih dahulu.

(2) Mana-mana orang yang melanggar subseksyen (1) adalah melakukan suatu kesalahan.

(3) Seksyen ini tidaklah terpakai bagi mana-mana orang yang menghantar, dengan langkah-langkah berjaga-jaga yang sepatutnya, apa-apa barang atau binatang supaya barang atau binatang itu dibasmi kuman.

Pengasingan
orang-orang
yang di-
jangkiti
dan orang-
orang yang
disyaki.

14. Seseorang pegawai diberikuasa boleh menyebabkan supaya mana-mana orang yang dijangkiti atau yang dia mempunyai sebab untuk percaya telah dijangkiti oleh sesuatu penyakit berjangkit dipindahkan ke suatu stesen kuarantin bagi rawatan dan boleh menahan orang itu di stesen itu sehingga dia boleh dilepaskan tanpa membahayakan orang ramai.

Pemerhatian
atau
pengawasan
kontak.

15. (1) Seseorang pegawai diberikuasa boleh memerintahkan supaya mana-mana kontak menjalani pemerhatian di mana-mana tempat dan bagi apa-apa tempoh yang difikirkannya patut, atau menjalani pengawasan sehingga dia boleh dilepaskan tanpa membahayakan orang ramai.

(2) Bagi maksud-maksud subseksyen (1), seseorang pegawai diberikuasa boleh menggunakan kekerasan yang perlu untuk memastikan perintahnya dipatuhi.

16. Bilamana seseorang pegawai diberikuasa mengesyaki bahawa seseorang telah mati akibat suatu penyakit berjangkit, dia boleh memerintahkan supaya mayat orang itu dibawa ke sesuatu tempat yang ditetapkannya bagi apa-apa pemeriksaan yang difikirkannya perlu.

Perintah bagi pemeriksaan mayat.

17. (1) Jika—

Pengurusan orang-orang mati.

- (a) seseorang telah mati atau disyaki telah mati akibat sesuatu penyakit berjangkit; dan
- (b) seseorang pegawai diberikuasa telah memberikan arahan-arahan bagaimana mayat orang itu akan dikebumikan atau dibakar,

maka tiada seorang pun boleh mengebumikan atau membakar mayat itu selain daripada mengikut arahan-arahan pegawai diberikuasa itu.

(2) Mana-mana orang yang melanggar subseksyen (1) adalah melakukan suatu kesalahan.

18. (1) Jika seseorang pegawai diberikuasa mempunyai sebab untuk percaya bahawa telah ada seseorang yang mengidap penyakit berjangkit di mana-mana premis, atau bahawa di mana-mana premis terdapat keadaan yang mungkin menyebabkan bermulanya atau merebaknya apa-apa penyakit berjangkit, dia boleh melakukan mana-mana atau kesemua yang berikut:

Membasmi kuman dan menutup premis.

- (a) memeriksa atau menyebabkan diperiksa mana-mana orang yang berada di premis itu dengan tujuan menentukan jika orang itu mengidap atau telah mengidap sesuatu penyakit berjangkit;
- (b) memeriksa premis itu dan mana-mana barang atau binatang di premis itu dengan tujuan menentukan jika ia tercemar atau dijangkiti, mengikut mana-mana yang berkenaan;

- (c) memerintahkan supaya premis itu atau mana-mana bahagiannya dibasmi kuman, dibasmi serangga atau dibasmi tikus;
- (d) memerintahkan supaya premis itu atau mana-mana bahagiannya ditutup sehingga premis itu dibasmi kuman, dibasmi serangga dan dibasmi tikus dengan sempurnanya;
- (e) memerintahkan supaya dibasmi kuman segala barang yang tercemar dan binatang yang dijangkiti atau yang tercemar di premis itu, atau, jika barang atau binatang itu tidak berupaya dibasmi kuman dengan sempurnanya, memerintahkan pemusnahannya; dan
- (f) melakukan apa-apa perbuatan lain bagi mencegah bermulanya atau merebaknya sesuatu penyakit berjangkit.

(2) Seseorang pegawai diberikuasa boleh memasuki mana-mana premis pada bila-bila masa bagi maksud menjalankan kuasa-kuasa yang diberikan kepadanya oleh subseksyen (1).

Pemusnahan struktur.

19. (1) Seseorang Pegawai Kesihatan boleh memerintahkan pemusnahan apa-apa struktur di mana suatu kes penyakit berjangkit telah berlaku jika struktur itu tidak berupaya dibasmi kuman dengan sempurnanya.

(2) Pegawai Kesihatan itu hendaklah melaporkan kepada Ketua Pengarah tiap-tiap perintah di bawah subseksyen (1).

Menjual atau menyewakan bangunan yang tercemar.

20. (1) Jika seseorang pegawai diberikuasa berpuas hati bahawa terdapat atau telah terdapat suatu kes penyakit berjangkit di mana-mana bangunan dan bahawa adalah perlu berbuat demikian, pegawai diberikuasa itu boleh mengeluarkan perintah melarang mana-mana orang menjual atau menyewakan bangunan sedemikian atau mana-mana bahagiannya

tanpa perakuan bertulis pegawai diberikuasa yang memperakui bahawa bangunan sedemikian, atau mana-mana bahagiannya, dan barang-barang di dalamnya—

(a) telah dibasmi kuman sehingga pegawai diberikuasa itu berpuas hati; atau

(b) tidak perlu dibasmi kuman,
mengikut mana-mana yang berkenaan.

(2) Mana-mana orang yang melanggar apa-apa perintah yang dikeluarkan di bawah subseksyen (1) adalah melakukan suatu kesalahan.

(3) Bagi maksud seksyen ini, “menyewakan” termasuklah membenarkan mana-mana orang masuk ke dalam sesuatu rumah tumpangan sebagai penginap berbayar.

21. Jika seseorang pegawai diberikuasa berpuas hati bahawa sesuatu kenderaan telah digunakan untuk membawa seseorang yang mengidap penyakit berjangkit, pegawai diberikuasa itu boleh menyebabkan kenderaan itu dibasmi kuman.

Kuasa untuk memerintahkan kenderaan-kenderaan tertentu dibasmi kuman.

BAHAGIAN V

KESALAHAN DAN PENALTI

22. Mana-mana orang yang—

(a) menghalang atau menggendalakan, atau membantu menghalang atau menggendalakan, mana-mana pegawai diberikuasa dalam melaksanakan kewajipannya;

(b) tidak mematuhi apa-apa perintah yang sah yang dikeluarkan oleh mana-mana pegawai diberikuasa;

(c) enggan memberikan apa-apa maklumat yang dikehendaki bagi maksud Akta ini atau mana-mana peraturan yang dibuat di bawah Akta ini; atau

Kesalahan-kesalahan secara amnya.

- (d) apabila dikehendaki memberikan maklumat di bawah Akta ini atau mana-mana peraturan yang dibuat di bawah Akta ini, memberikan maklumat palsu,

adalah melakukan suatu kesalahan.

Pendakwaan. **23.** Mana-mana pegawai diberikuasa boleh hadir di mahkamah dan menjalankan apa-apa pendakwaan berkenaan dengan apa-apa kesalahan terhadap Akta ini atau mana-mana peraturan yang dibuat di bawah Akta ini.

Penalti am. **24.** Mana-mana orang yang melakukan sesuatu kesalahan di bawah Akta ini, yang baginya tiada penalti tertentu diperuntukkan, apabila disabitkan—

- (a) berkenaan dengan kesalahan pertama, boleh dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua tahun atau denda atau kedua-duanya;
- (b) berkenaan dengan kesalahan kedua atau kesalahan berikutnya, boleh dipenjarakan tidak melebihi lima tahun atau didenda atau kedua-duanya;
- (c) berkenaan dengan kesalahan yang berterusan, didenda selanjutnya tidak melebihi dua ratus ringgit bagi tiap-tiap hari kesalahan itu berterusan.

Mengkompaun kesalahan. **25.** Ketua Pengarah atau mana-mana pegawai awam yang diberikuasa olehnya bagi maksud ini secara bertulis boleh mengkompaun apa-apa kesalahan di bawah Akta ini atau mana-mana peraturan yang dibuat di bawah Akta ini yang telah ditetapkan oleh peraturan-peraturan sebagai boleh dikompaun dengan mendapatkan daripada pesalah itu sejumlah wang yang tidak melebihi seribu ringgit.

BAHAGIAN VI

PELBAGAI

26. (1) Bilamana Ketua Pengarah berpendapat adalah perlu lagi melaksanakan mana-mana peruntukan Akta ini dan peraturan-peraturan yang dibuat di bawah Akta ini, dia boleh secara bertulis memberikuasa mana-mana pegawai diberikuasa merekuisisi sementara mana-mana premis selama apa-apa tempoh yang difikirkan perlu oleh Ketua Pengarah.

Rekuisisi
premis.

(2) Jika mana-mana premis direkuisisi di bawah subseksyen (1), premis itu hendaklah dibersihkan dan dibasmi kuman sebelum dikembalikan kepada pemunya.

(3) Jika mana-mana premis direkuisisi di bawah subseksyen (1), pemunya hendaklah dibayar pampasan yang dipersetujui di antara pemunya itu dengan Ketua Pengarah atau, jika tiada persetujuan, yang diputuskan melalui timbangtara menurut peruntukan-peruntukan Akta Timbangtara 1952.

Akta 93.

27 (1) Tanpa menjejaskan apa-apa kuasa lain yang diberikan di bawah Akta ini, seseorang pegawai diberikuasa boleh menyita apa-apa barang yang telah atau mungkin telah tercemar, atau yang mengandungi atau berupa sebagai mengandungi apa-apa organisma atau bahan patogenik, dan boleh menyita apa-apa binatang yang telah atau mungkin telah dijangkiti atau tercemar.

Penyitaan
dan
pelupusan
barang-
barang
tercemar,
dsb.

(2) Jika apa-apa barang atau binatang yang disita di bawah subseksyen (1) tidak berupaya dibasmi kuman dengan sempurna dan pemunya atau orang yang dalam miliknya barang atau binatang itu berada semasa penyitaan bersetuju secara bertulis supaya barang atau binatang itu dimusnahkan, maka barang atau binatang itu boleh dimusnahkan atau dilupuskan selainnya sebagaimana yang diarahkan oleh pegawai diberikuasa itu.

(3) Jika apa-apa barang atau binatang yang disita di bawah subseksyen (1) tidak berupaya dibasmi kuman dengan sempurnanya dan pemunya atau orang yang di dalam miliknya barang atau binatang itu berada semasa penyitaan tidak bersetuju barang atau binatang itu dimusnahkan, maka pegawai diberikuasa itu hendaklah memohon kepada Majistret untuk mendapatkan perintah bagi pelupusan barang atau binatang itu dan Majistret boleh membuat perintah yang difikirkannya patut, termasuk perintah pemusnahan barang atau binatang itu, walaupun tiada sesiapa telah dipertuduh atau disabitkan atas apa-apa kesalahan berkaitan dengan barang atau binatang itu.

Mendapat-
kan kos
dan per-
belanjaan

28. (1) Kerajaan boleh mendapatkan daripada pemunya mana-mana kenderaan, atau daripada ejen atau pengkhidmatnya, apa-apa kos dan perbelanjaan yang dikenakan atau ditanggung oleh Kerajaan di bawah Akta ini atau peraturan-peraturan yang dibuat dibawah Akta ini bagi kesemua atau mana-mana yang berikut:

- (a) pemindahan, layanan perubatan dan penyaraan mana-mana orang yang atau yang disyaki mengidap sesuatu penyakit berjangkit dan yang dipindahkan ke mana-mana hospital atau tempat dari kenderaan itu untuk rawatan perubatan atau untuk pengasingan atau pemerhatian;
- (b) pengebumian atau pembakaran mana-mana orang yang mati akibat penyakit berjangkit di dalam kenderaan itu, atau yang mati akibat penyakit berjangkit selepas dipindahkan ke hospital dari kenderaan itu;
- (c) pembersihan, pembasmian serangga, pembasmian kuman dan pembasmian tikus kenderaan itu atau mana-mana bahagiannya;
- (d) pelupusan barang-barang yang tercemar atau binatang-binatang yang dijangkiti atau tercemar di dalam kenderaan itu.

(2) Apa-apa kos atau perbelanjaan yang dikenakan atau ditanggung oleh Kerajaan di bawah Akta ini atau mana-mana peraturan yang dibuat di bawah Akta ini boleh, tanpa menjejaskan apa-apa remedi lain, didapatkan melalui prosiding sivil sebagai hutang yang kena dibayar kepada Kerajaan.

29. (1) Menteri boleh, melalui perintah yang disiarkan dalam *Warta*, mengecualikan— Pengecualian.

- (a) mana-mana orang atau golongan orang;
- (b) mana-mana barang;
- (c) mana-mana kenderaan;
- (d) mana-mana mayat, tisu manusia atau bahagiannya;
- (e) mana-mana binatang; atau
- (f) mana-mana organisma atau bahan patogenik,

daripada kuatkuasa mana-mana peruntukan Akta ini atau mana-mana peraturan yang dibuat di bawah Akta ini.

(2) Menteri boleh, pada membuat perintah di bawah subseksyen (1), mengenakan apa-apa syarat yang difikirkannya patut.

30. Menteri boleh, dari semasa ke semasa, melalui perintah dalam *Warta* memotong mana-mana peruntukan atau menambah, mengubah atau meminda peruntukan-peruntukan Jadual Pertama. Kuasa mengubah Jadual.

31. (1) Menteri boleh membuat peraturan-peraturan, bagi keseluruhan atau mana-mana bahagian Malaysia, termasuk lapangan terbang, pelabuhan, perairan pantai dan sempadan daratnya, bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Akta ini. Kuasa membuat peraturan-peraturan.

(2) Tanpa menjejaskan keluasan kuasa-kuasa yang diberikan oleh subseksyen (1), peraturan-peraturan di

bawah seksyen ini boleh mengadakan peruntukan bagi kesemua atau mana-mana perkara yang berikut:

- (a) menubuhkan dan menyenggara kemudahan-kemudahan di darat atau di laut atau di sempadan bersama wilayah berdampingan supaya langkah-langkah kesihatan dikenakan kepada lalulintas tempatan dan antarabangsa;
- (b) mengawalselia kemasukan dan pergerakan mana-mana kenderaan dan menetapkan langkah-langkah yang kepadanya kenderaan itu akan tertakluk, untuk mencegah bermulanya penyakit berjangkit;
- (c) mengawalselia—
 - (i) kemasukan orang-orang ke dalam Malaysia, pergerakan mereka di dalam dan keberangkatan mereka dari Malaysia;
 - (ii) pengimportan dan pengeksportan barang-barang;
 - (iii) pengimportan dan pengeksportan mayat, tisu manusia atau mana-mana bahagiannya;
 - (iv) pengimportan dan pengeksportan organisma dan bahan patogenik;
- (d) mengawalselia standard kebersihan yang dikehendaki bagi kapal-kapal dan pesawat udara yang didaftarkan di Malaysia;
- (e) mengawalselia standard kebersihan yang dikehendaki bagi kapal-kapal dan pesawat udara yang masuk ke Malaysia;
- (f) tugas-tugas yang hendaklah dilaksanakan oleh komander dan orang-orang lain yang berada atau telah berada di atas mana-mana kenderaan, atau mereka yang berhasrat untuk menaiki kenderaan itu, untuk mencegah penyakit-penyakit berjangkit merebak;

- (g) mengawalselia standard kebersihan yang dikehendaki bagi pelabuhan, lapangan terbang dan kawasan sekelilingnya dan standard kesihatan orang-orang yang diambil kerja di tempat-tempat itu;
- (h) mengawalselia prosedur kuarantin dan pengurusan stesen kuarantin;
- (i) penahanan, pengasingan dan pemerhatian di sesuatu stesen kuarantin akan orang-orang yang mengidap atau disyaki mengidap sesuatu penyakit berjangkit;
- (j) mengawalselia pencucian dan pembasmian kuman premis—
 - (i) di mana telah terdapat suatu kes atau disyaki terdapat suatu kes penyakit berjangkit; atau
 - (ii) yang disyaki tercemar dengan agen-agen penyakit berjangkit;
- (k) mengawalselia pemindahan dan pembasmian kuman atau pemusnahan barang-barang yang telah atau disyaki tercemar dengan agen-agen penyakit berjangkit;
- (l) mencegah dan mengawal merebaknya jangkitan melalui serangga, rodensia atau binatang-binatang lain;
- (m) menetapkan standard kebersihan dan kemudahan-kemudahan kebersihan bagi premis;
- (n) memeriksa premis-premis dan barang-barang di dalamnya;
- (o) mengumpul dan menyampaikan maklumat epidemiologi dan kesihatan dan laporan wajib mengenai penyakit berjangkit;

- (p) menetapkan fee-fee yang akan dibayar di bawah Akta ini dan peraturan-peraturan yang dibuat di bawah Akta ini;
- (q) pembayaran kepada Kerajaan apa-apa kos dan perbelanjaan yang dikenakan atau ditanggung bagi layanan perubatan dan penyaraan orang-orang yang dipindahkan ke hospital-hospital atau stesen-stesen kuarantin;
- (r) menetapkan kesalahan-kesalahan yang boleh dikompauan dan prosedur bagi pengkompauan;
- (s) menetapkan borang-borang yang akan digunakan di bawah Akta ini dan peraturan-peraturan yang dibuat di bawah Akta ini;
- (t) apa-apa perkara lain yang pada pendapat Menteri adalah wajar bagi pencegahan atau pengurangan penyakit-penyakit berjangkit.

Pindaan.
N.M.B.
Bab 180.

32. Enakmen Pesakit Kusta bagi Negeri-Negeri Melayu Bersekutu adalah dipinda dengan memansuhkan seksyen 4, 5, 6, 7, 8, 10, subseksyen (iv) seksyen 11, seksyen 12, subseksyen (ii) seksyen 13, seksyen 14, 15, 17, 19, 21 dan 24 dan Jadual kepada Enakmen itu.

Pemansuhan
dan
kecualian.

33. (1) Undang-undang bertulis yang dinyatakan dalam Jadual Kedua adalah dimansuhkan.

(2) Pemansuhan ini tidaklah menyentuh apa-apa jua yang dilakukan atau dibiarkan dengan wajar atau apa-apa hak, keistimewaan, obligasi atau liabiliti yang diperolehi, terakru atau ditanggung di bawah undang-undang bertulis itu; dan khususnya (tanpa menjejaskan keluasan yang terdahulu) apa-apa perjanjian, perlantikan, kelulusan, jawatan, notis atau pengiktirafan yang dibuat atau diberikan di bawah undang-undang bertulis itu hendaklah terus berkuatkuasa dan berkesan seolah-olah ia telah dibuat atau diberikan di bawah Akta ini.

JADUAL PERTAMA

(Seksyen 2)

PENYAKIT-PENYAKIT BERJANGKIT

BAHAGIAN I

1. Batuk Kokol.
2. Campak.
3. *Chancroid*.
4. Demam Denggi dan Demam Denggi Berdarah.
5. Demam Kuning.
6. Difteria.
7. Disenteri (Semua jenis).
8. Jangkitan Gonococcal (Semua jenis).
9. Keracunan Makanan.
10. Kolera.
11. Kusta.
12. Malaria.
13. *Plague*.
14. Poliomieltis (Akut).
15. Rabies.
16. *Relapsing Fever*.
17. Sifilis (Semua jenis).
18. Tetanus (Semua jenis).
19. Tifoid dan Salmonoloses lain.
20. Tifus dan Ricketsioses lain.
21. Tuberkulosis (Semua jenis).
22. Viral Ensefalitis.
23. Viral Hepatitis.

BAHAGIAN II

Human Immunodeficiency Virus Infection (Semua jenis)

JADUAL KEDUA

(Seksyen 33)

PEMANSUHAN

(1)

Nombor

N.M.B. Bab 185

N.M.B. Bab 186

(2)

Tajuk ringkas

Enakmen Kuarantin

Enakmen Pencegahan
Penyakit

(1)	(2)
<i>Nombor</i>	<i>Tajuk ringkas</i>
N.M.B. Bab 187	Enakmen Tanam Cacar
N.N.S. Ord. 52/1939	Ordinan Kuarantin dan Pencegahan Penyakit 1939
N.N.S. Bab 194	Ordinan Pesakit Kusta
P.T.M. Ord. 56/1950	Ordinan Enakmen Kuarantin dan Pencegahan Penyakit (Pemakaian bagi Kedah) 1950
Johor En. No. 9	Enakmen Tanam Cacar
Johor En. No. 122	Enakmen Kuarantin dan Pencegahan Penyakit
Kedah En. No. 124	Undang-Undang No. 124 (Colek Ketumbuh)
Kelantan En. 10/1935	Enakmen Pesakit Kusta
Kelantan En. 5/1939	Enakmen Pencegahan Penyakit
Perlis En. 4/1346	Undang-Undang Kuarantin dan Pencegahan Penyakit 1346
Perlis En. 1/1345	Undang-Undang Kuarantin Padang Besar 1345
Trengganu En. 6/1356 (Disemak Bab 84)	Enakmen Kuarantin dan Pencegahan Penyakit
Akta 52	Akta Pembasmi Malaria 1971.

HURAIAN

Rang Undang-Undang ini bertujuan menyatukan undang-undang yang berhubungan dengan kuarantin dan pencegahan penyakit berjangkit dan membuat peruntukan-peruntukan yang lebih baik bagi pengawalan dan pencegahan penyakit berjangkit.

2. Bahagian I adalah mengenai perkara-perkara permulaan. *Fasal 1* menyatakan peruntukan-peruntukan mengenai tajuk ringkas, pemakaian dan permulaan kuatkuasa. *Fasal 2* menyatakan peruntukan-peruntukan pentafsiran.

3. Bahagian II adalah mengenai perkara-perkara pentadbiran. *Fasal 3* mengadakan peruntukan lagi perlantikan pegawai-pegawai diberikuasa. *Fasal 4* mengadakan peruntukan bagi pembatasan liabiliti pegawai-pegawai berkuasa. *Fasal 5* mengadakan peruntukan bagi bantuan polis, kastam, imigresen dan jabatan dan agensi Kerajaan yang lain.

4. Bahagian III adalah mengenai pencegahan pembawaan masuk penyakit berjangkit. *Fasal 6* memberi kuasa kepada Menteri untuk mengisytiharkan mana-mana kawasan di luar Malaysia sebagai kawasan jangkitan. *Fasal 7* memberi kuasa kepada pegawai-pegawai diberikuasa untuk memasuki dan memeriksa kenderaan-kenderaan sebaik sahaja ia sampai di Malaysia. Ia juga adalah mengenai pemeriksaan perubatan bagi orang-orang yang masuk ke Malaysia. *Fasal 8* membenarkan pegawai-pegawai diberikuasa menentukan masa untuk menjalankan pemeriksaan di bawah *Fasal 7*. *Fasal 9* mengadakan peruntukan bagi pengawalan pengimportan dan pengeksportan mayat, tisu manusia dan organisma atau bahan patogenik.

5. Bahagian IV adalah mengenai pencegahan penyakit-penyakit berjangkit pada amnya. *Fasal 10* mengadakan peruntukan bagi pemberitahuan wajib mengenai penyakit berjangkit oleh orang-orang dari golongan yang berlainan. *Fasal 11* memberi Menteri kuasa untuk mengisytiharkan sesuatu kawasan di dalam Malaysia sebagai kawasan jangkitan tempatan dan langkah-langkah yang hendak diambil berhubungan dengan kawasan itu. *Fasal 12* melarang orang-orang yang dijangkiti daripada bertindak mengikut cara yang mungkin akan menyebabkan penyakit berjangkit itu merebak. *Fasal 13* adalah mengenai pelupusan barang-barang yang tercemar. *Fasal 14* adalah mengenai pengasingan orang-orang yang dijangkiti dan orang-orang yang disyaki dijangkiti dan *fasal 15* memberi kuasa kepada seseorang pegawai diberikuasa untuk meletakkan seseorang kontak di bawah pengawasan. *Fasal 16* membuat peruntukan mengenai pemeriksaan ke atas orang-orang yang disyaki telah mati akibat suatu penyakit berjangkit. *Fasal 17* mengadakan peruntukan bagi mengawal pengurusan mayat. *Fasal 18* memberi seseorang pegawai diberikuasa kuasa-kuasa tertentu berkenaan dengan premis-premis. *Fasal 19* membenarkan seseorang Pegawai Kesihatan memerintahkan pemusnahan apa-apa struktur di mana suatu kes penyakit berjangkit telah berlaku, jika struktur itu tidak berupaya dibasmi kuman dengan sempurna. *Fasal 20* mengadakan peruntukan lagi pengawalan dalam penjualan atau penyewaan bangunan-bangunan yang tercemar. *Fasal 21* mengadakan peruntukan lagi pembasmian kuman kenderaan-kenderaan yang digunakan untuk membawa orang-orang yang dijangkiti.

6. Bahagian V adalah mengenai kesalahan dan penalti. *Fasal 22* adalah mengenai kesalahan-kesalahan pada amnya. *Fasal 23* adalah mengenai penjalanan pendakwaan. *Fasal 24* mengadakan peruntukan bagi penalti am. *Fasal 25* memberi Ketua Pengarah atau pegawai-pegawai yang diberikuasa olehnya secara bertulis kuasa untuk mengkompaun kesalahan-kesalahan tertentu.

7. Bahagian VI adalah mengenai perkara-perkara pelbagai. *Fasal 26* memberi Ketua Pengarah kuasa untuk merekuisisi premis. Ia juga membuat peruntukan lagi pampasan jika premis direkuisisi buat sementara. *Fasal 27* bertujuan memberi pegawai diberikuasa kuasa menyita barang-barang dan binatang-binatang yang tercemar. *Fasal 28* membenarkan Kerajaan mendapatkan kos-kos dan perbelanjaan tertentu yang ditanggung atau dilakukan olehnya. *Fasal 29* dan *30* bertujuan membenarkan Menteri memberikan pengecualian dan mengubah Jadual Pertama sementara *fasal 31* memberinya kuasa untuk membuat peraturan-peraturan. *Fasal 32* bertujuan meminda Enakmen Pesakit Kusta Negeri-Negeri Melayu Bersekutu. *Fasal 33* mengadakan peruntukan bagi pemansuhan undang-undang bertulis yang dinyatakan dalam Jadual Kedua dan peruntukan-peruntukan kecualian yang perlu disebabkan oleh pemansuhan itu.

IMPLIKASI KEWANGAN

Rang Undang-Undang ini tidak akan melibatkan Kerajaan dalam apa-apa perbelanjaan wang tambahan. [PN. (U²) 245.]